

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Δ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 172

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προκληρωτῆ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παισιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐκκοχίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα 30.
Ἀγγελοὶ καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ οὐχί.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΝΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1889

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΔΕΝΤΑ 20

ΣΗΥΡΙΑΩΝ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ

Διαβάτης διαρχόμενος πρό του Βουλευτηρίου μετά τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀκούει διὰ μιᾶς φωνᾶς ἐντός καὶ βλέπει τρέχοντας κλητῆρας καὶ στρατιώτας. Ἦτο ἡ στιγμή καθ' ἣν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους συνεπέλεκτον καὶ ἀνύφουον ράβδους καὶ ἀλεξιβρόχια κατ' ἀλλήλων ἔπισθεν τοῦ προεδρείου.

— Τί τρέχει; ἐρώτᾷ ὁ διαβάτης ἓνα τῶν κλητῆρων τῆς Βουλῆς.

— Ἄ, τίποτε, ἀπαντᾷ ἀφελῶς ὁ κλητῆρ.
Οἱ βουλευταὶ ἐπαρέλαθον τὰς ἐργασίας των.

Ὁ Τάκης παρήλθε ζήτησέ ὁ... Παπαθεοχριστοφιλόπουλος!

Αὐτὸς εἶνε πλέον τὸ φοβερόν ὄπλον τῆς ἀντιπολιτευσεως. Ἦτο καὶ αὐτὸς καταδικῶς εἰς τὸν ὅποιον ἐπρόκειτο νὰ δοθῆ χάρις.

Καὶ ἔπρεπε νὰ τοῦ δοθῆ, διότι ποία ἀπὸ τὰς στενὰς ὡς τρώγλας φυλακᾶς τοῦ Κράτους μας ἠδύνατο νὰ τὸν χωρῆσῃ;

Ὁ μόνος ἐκ τῶν βουλευτῶν, ὅστις δὲν θὰ εἶνε πολὺ ἠύχαριστημένος ἀπὸ τὸ νέον εὔρημα ὑποθέτομεν, ὅτι εἶνε ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος.

Ὁ Παπαθεοχριστοφιλόπουλος τοῦ ἀφαιρεῖ τὸ μόνον σκῆπτρον, τὸ ὅποιον μέχρι τοῦδε ἐκέκνητο ὁ ἐξ Ἀχαΐας βουλευτής, τὸ τοῦ μήκουσ τοῦ ὀνόματος.

Μὰ πάλιν περὶ καταδικῶν γίνεται λόγος εἰς τὴν Βουλὴν; ... Αἰωνίως περὶ καταδικῶν θὰ συζητῆ;

— Βεβαίως, ἀφοῦ εἶνε Βουλὴ... καταδικασμένη!

Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἡ κυβέρνησις κατηγορεῖται ὅχι ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι δὲν ἔδωκε χάριν, ἐνῶ τὸ ὑπεσχέθη καὶ ἐνῶ, ὡς λέγουν, διὰ τοῦτο εἰς τὰς ἐκλογὰς ἔτυχε τῆς ὑποστηρίξεως τῶν συγγενῶν τοῦ καταδικῶ.

᾿Ωστε τὸ ἔγκλημα τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν παρούσαν περιστάσει εἶνε κυριολεκτικῶς ἡ ἀχαριστία.

Πολλοὶ πρᾶξενεύονται διατί ὁ ἐξ Ἀργολίδος βουλευτῆς κ. Γεωργαντᾶς παρειαρκόμενος εἰς τὰς συνεδριάσεις θέλει νὰ εἶνε ἀῦλος. Ἢμεὶς αὐτὸ τὸ εὐρισκομεν φυσικῶ- ταν, ἀφοῦ εἶνε Ἄγγελος... Γεωργαντᾶς.

Ἄν ἤμην ἐγὼ Σπάρταλος δὲν θὰ ἐλάμβανα αὐτὰ τὰ χρήματα, ἔστω καὶ ἂν ἐψηφίζετο ἐπὶ τέλους νὰ μοῦ δοθῶσιν.

— Διατί;
— Μὰ! ... νὰ τὰ πάρω, ἀδελφέ, ἀφοῦ ἤθελε περάσουν διὰ μέσου τοιαύτης ἐμφράξεως; ... Shoking!

Ἄγιος

ΤΑ ΚΑΛΗΜΕΡΑ

Καλήμερα, καλήμερα, καὶ πάντα καλήμερα ἄς τὸν καλήμερῶσιμα τοῦτο μας τὸν ἀπέντι πού ἔχει εἰς τὸ κόμμα του τὸν Νάγχο τὸν Λεβέντι, πού ἦλθε στὸν ἀποκλεισμὸ μὲ φούρια νὰ μᾶς σώσῃ πού χίλιον τὸν παρακαλοῦν ρουσαφέτια νὰ τοὺς δώσῃ καὶ αὐτὸς δὲν θέλει φανερά καὶ κάνει ἀν ἐβραῖος ἀλλὰ καθόλου δὲν ξεχνᾷ τοῦ Σπάρταλη τὸ χρίσι. Τρικοῦπη μου, πρωθυπουργὸς θέλω νὰ εἶσαι πάντα γιὰ νὰ ἀρίζουν πειὸ πολλὰ τὰ δάνεια καὶ ἡ ράντα καβαλικεύει χαίρεται πεθεύεις καμαρώνεις καὶ ὅπου πατεῖ τὸ πόδι σου πηγᾶδια φανερώνας, πηγᾶδια πετροπήγαδα μ' ὅλο στερλίνες λίρες, ἀλλὰ στοῦ Ντᾶν τὴν δουλειά κατήγορο ἔπηρεσε. Στὸ σπῆτι τοῦ Χαρίλαου πολλὰ ἴπαμε ὡς τώρα ἄς εὐχηθῶμε μὲ χάρα καὶ τὴν κυρὰ Θεοδώρα Κυρὰ ψιλὴ κυρὰ λιγνὴ, κυρὰ καμαροφρεῖδα πού ἔγινε τὸ μάτι σου γιὰ τὴν ἀρχὴ γαριδα πού π' ἔλα τὰ ζητήματα ἀν ἀπειροὺ τὰ χάνεις καὶ ἐστὶν γιὰ πρὸ πρωθυπουργὸς ἐπιστρατεύσεις κάνει νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγιά χίλιτα χροῖνα νὰ ζήτῃ καὶ γοημᾶτες ὑπουργοὶς ἔα νὰ καταντῆς. Νὰ ζῆσῃ ὁ Σωτήροπουλος, ὁ Ράλλης ὁ Πετρίδης, ἀλλὰ νὰ ζῆσῃ πειὸ πολλὸ ὁ Νίκος ὁ Λεβίδης, πού ἔχει τρόπου ἡλιετούς καὶ καλλονὴ περίσσεια πού κέρνει ἴσα τὰ στραβὰ καὶ τὰ στραβὰ γιὰ ἴσα ἴσα πού τραγουθῶμας πέτρα νὰ μὴ ραγίσῃ. Κ' ἡ κακομοῖρα ἡ Ἑλλάς νὰ ζῆσῃ... καὶ θὰ ζῆσῃ.

ΙΙελαργὸ

Ἡ ΑΤΥΧΙΑ ΤΟΥ Κ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Αἰτήγημα καθυστέρησαν... ἀλλὰ πάντοτε ἐπὶκαιρον

Ὁ κ. Πρόδρομος Ἰορδανίδης ἐκ Καισαρίας ἀφίκετο ἐν- ταῦθα τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον διαφλεγόμενος ὑπὸ τοῦ θεῖου ἔρωτος νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν καὶ νὰ ἐνωτισθῇ τῶν παραδόσεων τοῦ κ. Φιντικιεύου. Διὰ τὸν κ. Κόντον δὲν τὸν ἐμελλε καὶ πολὺ, διότι ἦτο συν- δραμητὴς εἰς τὸ περιοδικὸν ὁ «Σωκράτης» τοῦ πρό πεν- ταετίας ἀκμάσαντος ὁμωνύμου συλλόγου καὶ εἶχε ἀπο- σταθῆσει ὅλας τὰς γνωσσολογικὰς αὐτοῦ παρατηρήσεις. Ἐγκαταστάθεις εἰς τὸ μέγαρον πρῶην Παπαδάκη ἔμενε κατενθουσιασμένος ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ καθαριότητος καὶ λαῦ- ρος ἐπέπιπτε κατ' ἐκείνων, ἔτινες ἐτόλμων νὰ διαμφι- σθητῶσιν εἰς τὸ προκατακλάσματὸν αὐτὸ οἰκοδόμημα δύο πλεονεκτήματα: τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ὑγιεινὴν.

Ὁ κ. Πρόδρομος ἦτο πολὺ τακτικὸς ἄνθρωπος ὡς ἄ- ριστος οἰκονομολόγος διέθετε τὰς ἐβδομηκοντα δραχμάς, αἱ ὁποῖαι τὴν εἰκοστὴν ἐκάστου μηνὸς τῷ ἀπεστέλλοντο ταχυδρομικῶς, εἰς κατοικίαν, πλυστικά, φωτισμὸν καὶ τροφὴν, τὴν ὅποιαν ἐλάμβανε τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ μα- γειρεῖον τοῦ κυρ Γιάννη καὶ τὴν ἑσπέραν κατ' οἶκον, ὡς καλὸς δὲ σπουδαστὴς μετέβαινε τακτικῶς εἰς τὰς παρα- δόσεις καὶ ἐχρησιμοποίηε τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τοι με- λετῶν τὰ βιβλία, ἅτινα ἐκ τοῦ ἐξοικονομουμένου πλεο- νάσματος κατάρθου ν' ἀγοράζῃ. Μονότονος, ὅπωςδήποτε ὅμως εὐχάριστος εἰς αὐτὸν διέρρεε τοιουτοτρόπως ὁ χρό- νος, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεμία εὐτυχία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶνε ἀμιγῆς πικρίας ἐπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅπως καὶ ὁ ἡμέτερος ἦρωσ μὴ ἀποτελέσῃ ἐξαιρέσειν τοῦ κανό- νος τούτου τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦτο ἡ παραμῶνὴ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Ἦκουε συχνότατα ὑπὸ τοῦ παροίκου τοῦ κ. Ἀριστο-

μένη ἐκ Μεσσηνίας καὶ πρό δύο Ὀλυμπιαδῶν τελειοποι- του τῆς ἰατρικῆς, ὅτι ἐφέτος ὁ Ἅγιος Βασίλειος τοῦ εἶνε πολὺ εὐνοϊκὸς, ὅτι χθὲς ἐκέρδιεν ἐκπῆν δραχμάς, τὴν προηγουμένην ἐξήκοντα, ἄλλοτε πάλιν τριακοντα καὶ ἡ καρδία του ἐπαλλε πρό τῶν πρᾶκτασσομένων τούτων κερ- δῶν διὰ τῶν ὁποῖων ἐφρανταζέτο πόσον ἠδύνατο νὰ βελ- τιώσῃ τὰ ἐνδύματά του, νὰ ἀγοράσῃ βιβλία τινὰ εἰσέτι καὶ νὰ πληρώσῃ μίαν προκαταβολὴν εἰς τὸν κυρ Γιάννη, διὰ νὰ δύναται νὰ πληρῶνῃ καὶ τὸν στόμαχόν του μὲ περισσοτέραν τροφὴν. Οἱ ἀνακαλύψαντες τὰς λύ- σεως τῶν δυσκολιῶν προβλημάτων δὲν θὰ ἐσκέφθησαν ὅσον ὁ κ. Πρόδρομος, ὅπως ἀποφασίσῃ νὰ ὑποταγῆ εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του εἰς τὰ χαρτιά. Ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν τὴν ἀπώλειαν, ἣν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποστῆ, καὶ ἐφρικίασεν, ἀλλ' ἀφ' ἐ- τέρου εἶχεν ἐναύλους τοὺς λόγους τοῦ παροίκου τοῦ καὶ ἐφρανταζέτο τὴν εὐτυχιάν του, ἐὰν ἐκέρδιεν, ἔστω καὶ ὀ- λιγώτερον τοῦ κ. Ἀριστομένη. Τὴν ἐπομέ- νην θὰ παρουσιάζετο μὲ κινουραγῆ ἐνδύματῶν, θὰ ἠγόραζε τὰ σχόλια τοῦ κ. Μιστριώτη καὶ δὲν θὰ ἠναγκαζέτο νὰ σπᾷ τὸ κεφάλι του διὰ νὰ ἐρμηνεύῃ τοὺς διαιλόγους τοῦ Πλάτωνος. Τὸ τελευταῖον καὶ μόνον ἦτο δυνατόν νὰ τὸν πείσῃ, ὅπως σπεύσῃ πάροικτα καὶ μὴ χάσῃ οὐδὲ στιγμὴν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοιαύτης εὐδαιμονίας.

— Εἶνε ἀδύνατον, θὰ κερδίω, εἶπε, λαθῶν τὸν ἐρρυτι- δωμένον ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας πλόν του καὶ τὰ ὀλίγα χρήματά του, ἐφόδιον ἐνὸς μηνός. Ἐξῆλθε μὲ τὴν ἱερὰν πεποίθησιν τῶν μαρτύρων τῆς θεοσεκείας, ὅτι- νες ἐκαίοντο διὰ νὰ ἀποκτήσωσι... τὸν ἐν οὐρανοῖς παρά- δεισον!

Εἰς τὸ πρῶτον καρνεῖον, τὸ ὅποιον συνήντησεν ὁ κ. Πρόδρομος, εἰσῆλθε μετὰ παλμῶν ἐπικαλούμενος τοὺς θεοὺς πάντας νὰ τῷ φανῶσιν εὐνοϊκοὶ εἰς τὴν δοκιμὴν ταύ- την τῆς τύχης. Πικρητῆρσεν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ δύο άτομα ἐπιληψίμου καθαριότητος, ἅτινα ἀποσυρθέντα ἐκεῖ παρὰ τὴν θύραν διεμοιράζον τὸ κέρδος ἐκ τριακοντα περίπου δραχμῶν καὶ ὀλίγον ἀπωτέρω ὄμιλον ἀνθρώπων ὀρθίαν τε καὶ μὴ στηριζομένων ὅμως πάντων βαναύσους ἐπὶ πρα- σίνης τραπέζης. Οὕτως ἀντελήφθη ἐν ἀρχῇ, ἀκριβέστεραι ὅμως παρατηρήσεις τὸν ἔπεισαν βραδύτερον, ὅτι τὸ στή- ριγμά των ἦτο σφαιριστῆριον, ὅπερ ἔλαβε τὴν μετατρο- πὴν ταύτην χάριν τῶν ἁγίων ἡμερῶν. Τὴν παραδόξως ὅμως συμφορῶν! Ἀπέναντι τοῦ κρατοῦντος τὰ χαρτιά εὐρί- σκετο ὁ πάγκος συνιστάμενος ὑπὸ ἐν ἑκατοδραχμῶν — ση- मानτικὸν δέλεαρ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ — ὀλίγα δίδραχμα, πλεῖότερα πεντόδραχμα καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν χαλκίμων νομι- σμάτων, φυλασσομένου δὲ ἀγρύπνης ὑπὸ τοῦ λεγομένου κα- οιέρη. Παρπλευρῶς τοῦτο ἐκάθητο εἰς ἀστυνομικὸς κλη- τῆρ καὶ μικρὸν ἀπωτέρω δύο μαθηταὶ γυμνασίου ἐν στολῇ εἰς ἄκρον προσεκτικοί, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ λύσεως δυσκό- λου μαθηματικῶν προβλήματος διὰ τὴν ἐμάθησιν, τοῦ ὁποῖου ὄφειλον νὰ δώσωσι λόγον εἰς ἀπηνῆ καθηγητὴν τὴν ἐπιούσαν. Τὸ λοιπὸν ἀκρατῆριον συνίστατο ἐξ ἐργα- τῶν, φοιτητῶν καὶ ἄλλων περιέργων ἀναμίξ. Ὁ ἡμέτερος ἦρωσ δὲν ἐνόησε τίποτε ἐκ τοῦ παιζομένου παιγνιδίου καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ φύγῃ, ὅτε ὁ παρακείμενος αὐτῷ τῷ εἶπε, ὅτι τὸ παιγνίδιον λέγεται πασίτα καὶ, ὅτι τὸ πρῶτον χαρτί χάνει καὶ τὸ δεύτερον κερδίζει. Ἦ ἐπεξήγησις αὐτῆ καὶ ἡ παρουσία τοῦ κλητῆρος, ὅστις ἠλπίζεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπέ- τρεπε νὰ τὸν γελάσωσι, συνεκράτησε τὸν κ. Πρόδρομον λα- βόντα πλέον θέσειν παρὰ τῷ κότη — εἶνε ἐπιστημονι- κὸς ὅρος — καὶ ἐξαγαγόντα μετ' ἐπιπλάτων ἀδιαφορίας

ἐν πετόδραχμον καὶ τέσσαρα ἢ πέντε δίδραχμα. Ἄχ! αὐ- τὸς ὁ ὄργισμένος ὁ Φάντες εἶνε τὸ ἐλευνότερον φύλλο κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὅλων. Εἰς τοὺς τρεῖς τὰ ἐπὶ χεῖρας χρή- ματά του ἐγένοντο ἄφρακτα ἔξῃχει ἄλλα καὶ τὰ ἀποθέτει διὰ τὸν τέταρτον.

— Δὲν σὲ σηκόρω, κύριε, ἀκούει μίαν φωνὴν ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ τὴν γλῶσσαν ταύτην τῶν χαρτοπαικτικῶν καὶ ἀποσύρει τὸν βραχίονά του ἐκ τοῦ ὤμου τοῦ κρατοῦντος τὰ παιγνιδί- οχαρτα, ἐφ' οὗ βαρῶς ἐστηρίζετο, νομίσας, ὅτι πρόκειται περὶ τούτου. Οἱ περισσώτεροι ἐγέλασαν διὰ τὴν ἀγνοίαν τοῦ ἠρώος μας καὶ ἤρρισαν τὰ ἐν τοιαύταις περιστασίαις ἀπαιτούμενα μυστικά. Τὰ παιγνιδίονα ἔτοιμαζόνται καὶ πάλιν ὁ δὲ κ. Πρόδρομος θεματίζει εἰς τὸν Ρήγαρ σκεφθεὶς, ὅτι αὐτὸς εἶνε δυνατόν νὰ τῷ φανῆ εὐνοῦς... ἀφοῦ εἰς ἐν ἐκ τῶν ὑποβληθέντων δραμμάτων κατὰ τὸν διαγωνισμὸν ὀνο- μάζεται πρόδρομος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Τὴν ἀτυχία ὅμως! Καὶ αὐτὸς διαφιλοτιμεῖται νὰ ἔλθῃ με- ταξὺ τῶν περιτῶν παιγνιοχαρτῶν.

— Τώρα σὲ κτεπῶ, τοῦ λέγει ὁ κότης καὶ εἰς τὸν τρίτον.

Ἄλλὰ δὲν ἐπρόφρασε νὰ προσθήσῃ τὴν τελευταίαν ἐπι- ζηγηματικὴν λέξιν, ὅποτε ὁ κ. Πρόδρομος ἐρυβρίζ, ὀρ- γίζεται καὶ ὑβρίζει βαναύσως αὐτὸν ἀπειλοῦντα νὰ τῷ κτεπῆσῃ, ἀφοῦ μάχιστα χάνει «καλὰ καθοῦμενα τόσα χρή- ματῶ». Αἱ ὕβρεις, ἐννοεῖται, ἀπεδόθησαν ἐντόκως καὶ πρόέκειτο νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ στάδιον τῶν χειρονομιῶν, ὅποτε ὅλοι ὀρμῶσιν, ἐκ τοῦ ἐνστικτοῦ τῆς αὐτοσυντηρή- σεως ὀδηγούμενοι, ν' ἀρπάσωσι τὰ ἐπὶ τῶν παιγνιοχαρ- τῶν χορήματά των, ἂν μὴ καὶ περισσώτερον τούτων, καὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἀφίνοντες ἐλευθέρους τοὺς ἐρίζοντας νὰ λύσωσι τοὺς λογαριασμοὺς των. Ἄλλὰ δὲν ἐφρόνει τοιαῦτα καὶ ὁ παρακαθήμενος ἀστυνομικὸς κλητῆρ αὐτὸς ἐσκέφθη νὰ λαφυραγωγῆσῃ ἐφ' ὅσον τῷ ἐπέτρεπε τοῦτο ἡ θέσις του καὶ ἡ ὁμολογημένη ἰσχὺς τῶν χειρῶν του, ἀλλ' ἐσκέφθη καὶ νὰ προλάβῃ πᾶν ἀπεικατῶν δεικνύων αὐτῷ, ὅποσον ἡ συμμετοχὴ εἰς τοιαῦτα μέρη τῆς ἀστυνομίας εἶνε χρή- σιμος.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ τὰ πάγματα ἐπανῆλθον εἰς τὸ stas- tus quo ante. Μόνον ὀλίγοι ψιθυρισμοὶ διημεῖοντο περὶ τῆς ἀθαιρέσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος καὶ ὁ κ. Πρό- δρομος δὲν κατέλαβε τὴν προτέραν του θέσειν. Ἀπῆλθε διευθυνόμενος πρὸς τὸ δωμάτιόν του μὲ τρία τέταρτα λαυμοδέτου ἕνεκα τῆς ρῆξεως καὶ μὲ σημαντικὴν δι' αὐ- τὸν ἀβραϊάν τοῦ γρηματοφυλακίου τοῦ ἕνεκα τοῦ Ρήγα. Διαρχόμενος τοῦ Πανεπιστημίου ἀπέφυγε νὰ ἴδῃ τὸν πρό αὐτοῦ ἀνδριάντα καὶ ἀφικόμενος ἐν τῷ δωματίῳ του ἔσχι- σεν εἰς ἐλάχιστα τεμάχια τὸν «Ρήγαρ Φερατῶν» δρᾶμα τοῦ κ. Καλαποθάκη, ὄρισθεὶς προσέτι νὰ μὴ ἀναγνώσῃ οὐδεμίαν διατριβὴν εἰς τὸ μέλλον τοῦ κ. Ρήγα Νικολαί- δου καὶ νὰ μὴ χαιρετῆσῃ κἂν πλέον τὸν πάροικόν του κ. Ἀριστομένη, ὅστις διὰ τῶν ἐξιστορουμένων καθ' ἑκάστην κερδῶν τὸν κατέστησεν ἀπὸ Πρόδρομον ἀληθῆ... πτωχο- πρόδρομον.

Ἀξενίσει

"Ίνα στηθῆ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Νέου Θεάτρου.

Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ὅριου ἡλικίας.

— Obstruction θὰ εἰπῆ ἔμφραξις.
— Καὶ μὲ τί γιαντρεύεται;
— Μὲ ἔμφραξιν.

— Κατσικοπουλάκι μου νὰ τὰ εἰπῆς ὅλα.
— Εἶπα τὰ κυριώτερα!
— Καὶ σὺ καλαμπούρια!

— Ἐπιστολογράφος ἔνεκα φιλανθρωπίας.

— Ἐπέσανε μεγκατόσας εἰς τὸ περιόλι;
— Παραμάνες.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΟΥ ΦΑΛΕΞ

Τὰ περί τῆς σκιάς τοῦ Ρηγόπουλου, φεῖ ! μετὰ χαρᾶς καὶ θλίψεως ἀνέγνωτα ... Ἐίδον ἔπει, ὡς ἐν κατόπρω διακαγῆ, τὰ περί τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ τὰς περί θαλάσσης δοξασίας σου ... Ἄλλ' ὅσον καὶ ἂν εἶνε μικροσκοπικὴ ἢ θάλασσα, θά εἶνε πάντα θάλασσα, καὶ ἡ σκιά θά εἶνε πάντοτε σκιά, καὶ ὁ Ρηγόπουλος θά πνίγεται ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ Φαλέξ θά κλαίῃ τὸν Ρηγόπουλον καὶ θά πεθάνῃ ὅπως θέλει ὁ καθείς !. De gustibus δὲ ἐν λατινικῶν ρητόν mon disputantum λέγει. λέγον κάλλιστα...

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΣΣΑΛ

Δὲν εἰξεύρομεν τί ἐμπερικλείει εἰς τοὺς μυστηριώδεις θυλάκους τοῦ τῶν νέων ἔτος, ὅπερ πρὸ ἐπτὰ ἡδὴ ἡμερῶν κυριαοργεῖ ἐπὶ τοῦ κόσμου. Τὸ βέβαιον εἶνε ὁμῶς, ὅτι ἀρχίζει μὲ ἕνα καλὸν οἰωνόν, μὲ τὴν ἀπκλαγγὴν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ μιᾶς ἐνδόξου προσωπικότητος τοῦ κ. Λασσάλ.

Τὰ μεγάλα πνεύματα συναντῶνται ὁ Λασσάλ περιελθὼν εἰς τὸ ἀδιέξοδον ἐπεράτωσε τὸ ἐνδηξὸν στάδιον τοῦ διὰ μιᾶς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ ἀπαράλλακτα ἐπραττεν εἰς τὸ περικλεῆς πολιτικόν του σταδίου ὁ κ. Δηλιγιάννης, θεατρῶνης τῆς πολιτικῆς, ὅστις μόνον ἐφέτος ἴσως, διότι εἶχε πολὺ ἐξασθενήσει ἕνεκα τῶν ἐπιχειρημένων ἀποχωρήσεων, προτίμησεν ἀντὶ τούτων τὸ ἀντίθετον, δηλαδὴ τὴν ἐμφραξίν.

Εἰς κοινὰς περιστάσεις, τὸ πρᾶγμα δὲν θά ἦτο πολλοῦ λόγου ἀξίον. Ἄλλ' ὁ ἄσημος Γάλλος θεατρῶνης τόσας τιμὰς ἔλαβε παρ' ἐλπίδα, τόσον πάταγον ἐγέννησε διὰ τῆς τύχης καὶ τῆς αὐθαρξίας του, τόσην δόξαν ἀπέκτησεν, ὥστε ἡ ἀποχώρησίς του ἀποτελεῖ événement ἀληθὲς εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν χρονογραφίαν, ἡμεῖς δὲ οἱ ἀναγκασθέντες πολλὰκις ν' ἀσχοληθῶμεν περὶ τοῦ χαριτωμένου ἀτόμου του, ἀδυνατοῦμεν νὰ σιωπήσωμεν παντελῶς νῦν, ὅτε ἐκλείπει καὶ αὐτὸ κυριολεκτικῶς ἀπὸ τῆς σκηνῆς.

Ὁμόφωνος ὁ τύπος—πρᾶγμα σπανιώτατον—ἐξεφράσθη ἐνκντίον του, οὐχὶ ἐκ προκαταλήψεως, ἀλλ' ἐξ ἀκριβοῦς γνώσεως τοῦ ὑποκειμένου του. Διὰ τὸ Νέον Θέατρον τῶν Ἀθηνῶν τὸ ἀνεγερθὲν μὲ τόσας ἐλπίδας καὶ προσδοκίας δὲν ἔθεωρεῖτο καταλληλὸς ὁ ξένος κατ'ἀρχαίους θεατρῶνης, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἐργολαβίαν εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἐγκαίνιων. Καὶ ὁμῶς ἡ ἀξιοθρήνητος τῶν ἰσχυρῶν προστασία τὸν ἔκκαμαν εἰς πείσμα τοῦ τύπου, εἰς πείσμα τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ἀπόλυτον κύριον καὶ ἐξουσιαστικὸν τοῦ Νέου Θεάτρου καὶ τύραννον μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐπιβάλλῃ ἀλύσεις... εἰς τὸν λαϊκὸν τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἐπιτηρῶντων τὴν εὐταξίαν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Θεάτρου.

Ἡ φιλόπολις ἰσχυρογνωμοσύνη καὶ ἡ μεγαλειοπάτη ὑποστήριξις τοῦ ἀγνώστου καὶ ἀμφιβόλου παρελθόντος γὰλλοῦ ἐργολάβου, προτιμηθέντος σκαιῶς καὶ ἀγοραῖως καὶ προστατευθέντος ὑπὲρ πάντα ἡμέτερον συμπολίτην εἶνε γνωστὸν εἰς τί ἀπέληξεν. Ὁ Λασσάλ ἐκυριαρχήσεν, ἐτυ-

ράνησεν, ὠργίασεν ἐπὶ τοῦ Θεάτρου· ἀνεβίβασεν αὐθαγρετώσ τὸ εἰσιτήριον, ἐπέβαλε φόρους ἐπὶ φόρων καὶ κατέστησε τὸ Νέον Θέατρον — τὴν πολυετὴ προσδοκίαν τῶν κητοίκων τῆς πρωτεύουσας — ἀπρόσιτον εἰς τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ ἀθηναϊκοῦ δημοσίου. Περιεφρόνησε τὸν τύπον καὶ τὸ δημόσιον, ἐπέβαλε τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν ὀλίγων εἰς τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν καλασθησίαν τῶν πολλῶν, ἐξήπτησε τοὺς συμπολίτας του καὶ ὁμοτέχνους του, ἠθέτησε τὰς ὑποσχέσεις του, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ δυσφημισθῇ καὶ πάλιν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἀδίκως ὑπὸ τοῦ «Φιγὰρῶ» καὶ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων καὶ ἐπὶ τέλους μιᾶς ἄδειασε τὴ γωνεὶα λαβὼν ὡς ἀμοιβὴν δεκακισχίλια φράγκα.

Ἄν ἡμεῖθα μνησικακοί, πολλὰ ἡδυνάμεθα νὰ ψάλωμεν ἐπινίκια διὰ λογαριασμὸν τῶν ἰσχυρῶν προστατῶν τοῦ Λασσάλ ἐπὶ τῇ ἀξιοθρήνητῳ καταστροφῇ ταύτῃ, ἣν πάντες προέβλεπον, ἐκτός αὐτῶν τῶν ἰσχυρογνωμῶνων κηδεμόνων του. Ἄλλ' ἡμεῖς ἀρκούμεθα εἰς τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι ἀπκλαγγὴ ἐπὶ τέλους τὸ Θέατρον τοῦ ἐντίμου αὐτοῦ ἐργολάβου καὶ εἰς τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ πάθημα θά χρησιμεύσῃ τοῦ λοιποῦ ὡς μάθημα εἰς τοὺς ὑπερφηφῶνως παραγνωρίζοντας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινοῦ καὶ τὰς ἀφιλοκερδεῖς συμβουλὰς τοῦ τύπου τοῦ διερμηνεύοντος ἐκ καθήκοντος τὸ φρόνημα τοῦ κοινοῦ. Μὲ τὴν ἐλπίδα δὲ ταύτην σφραγίζομεν τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις, ἀπκγγέλλοντες τελευταίον πρὸς τὸν νέον ἐργολάβον τοῦ Θεάτρου κ. Κυριακὸν τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς Κυριακῆς προσεγγίης νὰ «ρῆναι τοῦ λοιποῦ ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ πονηροῦ.» Ἀμήν !

Μαῦρος Γάτος

Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΜΟΥ

Τρελλαινομαι μονάχο: νὰ γυρνῶ, Γιατί μὲς σ' τὴ βουδῆ τῆ μοναξιά μου — Διαμάντια μὲς στὸν μαῦρο μ' οὐρανὸ — Φεγγυβολοῦν καὶ λάμπουνε ἔμπροστά μου.

Καθ' ἄστρο τῆς καρδιάς μου φωτεινὸ : Ἡ τωρινὰς μου γλύκαις, τὰ καλὰ μου, Οἱ πόθοι σπου γι' αἶθρο γεννῶ, Καὶ ἡ χαρὰς ποὺ χύνουν τὰ παλῆά μου...

Ὅμως μ' ἀρέσει ἀκόμα πειθὸ πολὺ Γιατί μὲς ὅλα τ' ἄλλ' ἀράδ-ἀράδα ἀκόμα πειθὸ γλυκὰ φεγγυβολεῖ,

κι' ὅλα τὰ σὺνεῖ ὡς πέρα μὲ γλωμάδα. Ὡτάν φεγγάρ: μὲ θεωρῶ χροσῆ, — τὸ ἄστρο τῆς Ἀγάπης μου: Ἐσοῖ !...

Ἐν Σμόρνῃ

Ἀρῶν-Ἀλ-Φασιδ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀχελφῶν :

«Πρὸς τοὺς κυρίους συνδρομητὰς ἡμῶν γνωρίζομεν ὅτι ἔνεκκεν σπουδαίαν κληρονομικῶν ὑποθέσεων τῆς συζύγου ἡμῶν θ' ἀπουσιάσωμεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν, καὶ ἐπομένως πιθανὸν νὰ μὴ δυνηθῇ ἡ σύζυγός μας νὰ ἐξακολουθήσῃ τακτικὴν τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Ἀχελφῶν» καὶ νὰ διακοπῇ αὐτὴ μέχρι τῆς ἐπανόδου μας.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἐἴχομεν ἕνα Χατσόπουλον, ὅστις δὲν ἦτο μὲν ὅμοιος τοῦ Ζώτου, ἀλλ' ὅπως δὴποτε ἦν ἀλλὰ τὰ ἴχνη του φαίνονται ἀεροδατοῦντα καὶ τὸν ἡλιον περιφρονοῦντα ὥσπερ τὰ τοῦ Σωκράτους !...»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ὑπὸ δικηγόρων καὶ ὑπὸ βαρκαδόρων ληστευόμεθα, καὶ δὲν ὑποφέρεσθε πλέον.»

Ἐκ τοῦ Φανὸς :

«Λαμβάνομεν ἐν τέλει τὴν τιμὴν μεθ' ὅλου τοῦ ἀπαιτουμένου σεβασμοῦ, νὰ γνωρίσωμεν πρὸς τὴν ἐντιμον διέυθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτυπλοίας, ὅτι ὁ «Φανὸς» ἀναγινώσκεται καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παρὰ πολλῶν ἀξιοτίμων κυρίων, οἵτινες φλέγονται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν...»

Ρευεσοχίεμνη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Εἰς ἀπάντησιν εἰχῶν τιμῶν τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Σουρῆ μᾶς ἀπεσταλῆ τὸ ἐπόμενον :

Μία συμβουλή Στὸν Φασουλή.

Ἀφοῦ σοῦ πῆραν τὸν παρὰ κ' ἐφέτος ἴλια-λίγα, τὸν ἀργυροῦθν πᾶρε σταυρὸ καὶ βάλ τον εἰς τὸν Ρίχα. Ἢ σὲ λιγὰκι ἀργυροῦθν σὸ στήθος σου δὲν θάχης ἢ ἂν τὸν εὐρὴς πᾶρολι θά γίνης Ταξιδάρχης. Ταῦτα καὶ μῆνο πρόθυμοι μεθ' ὅλης τῆς παρίας

Ὁ φίλος σου Ἀνδρέας.

ΣΥΝΑΓΙΑ ΕΝ Τῷ ῬΔΕΙῳ

Ἀῦριον τὴν ἐσπέραν ἡ διαπρεπὴς κλειδοκυμβάλιστρια δεσποινίς Regina Bremitz δίδει ἐν τῷ Ῥδείῳ πρωτοφανῆ διὰ τὰς Ἀθήνας συναγίαν. Ἐπὶ μεγίστου κλειδοκυμβάλου (Piano Grand concert «Rönisch») ἐπὶ τούτῳ ἐκ Δρέσδης ἀποσταλέντος αὐτῇ θά ἐκτελέσῃ ὠραῖα κλασσικὰ τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ Chopin, Liszt, Mendelssohn, Beethoven, Boito καὶ Delibes.

Δὲν ἀμφισβάλλομεν, ὅτι καὶ ἐδῶ θά ἐκτιμηθῇ ἡ νεαρὰ

τοῦ Liszt μαθήτρια, ἀφ' οὔ καὶ ἐν Βιέννη καὶ ἐν ἄλλαις Εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι τοσοῦτον διεκρίθη, τυχοῦσα πολλῶν ἐπαίνων καὶ βραβείων. Εἰς τὴν δεσποινίδα Bremitz θά παρᾶσχῶσιν τὴν συνδρομὴν τῶν καὶ οἱ διακεκριμένοι ἐν τῇ πόλει μᾶς καλλιτέχναι κκ. Ἰωσήφ Καίσαρης καὶ Γεώργιος Χαδούμογλους.

ΕΔΩΔΙΜΟΠΟΙΚΙΛΟΒΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

πρώτης τάξεως ἠνεψῶθη εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ὑπ' ἀριθ. 58, ἐν τῷ ὁποίῳ δύνασθε νὰ εὐρητε τὰ ὠραιότερα Χιακὰ προϊόντα, τοὺς γευστικωτέρους εὐρωπαϊκούς τυρούς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὀρεκτικά. Προεξέχει ἡ μαστίχα τῆς Χίου, ἣτις ἀνοίγει τὴν ὄρεξιν καὶ τὸ στόμα τῶν θαμώνων ἐν μιᾷ φωνῇ ὁμολογούντων, ὅτι τὸ κατάστημα τοῦτο τῶν κ. κ. I. Καστοπούλου καὶ Κ. Θεολογίτου εἶνε μοναδικὸν ἐν Ἀθήναις.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

[Δρομολόγιον Ἀμαξοστοιχιῶν, ἰσχύον ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου Ε. Ε.]

Table with 6 columns (1, 3, 33, 2, 4, 32) showing train fares for routes like Πειραιεὺς-Ἀθῆναι, Κόρινθος-Ἀθῆναι, Ἀργεὺς-Ναυπλίου-Μύλων. Includes a smaller table for routes 202 and 203.

Σημείωσις.—Πᾶσαι αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἐν Πάτραις θ' ἀναχωρῶσι καὶ θά φθάσωσι εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου θά χορηγῶνται τὰ εἰσιτήρια καὶ θά ἐνεργῆται μόνον ἡ παραλαβὴ καὶ παράδοσις τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 33 καὶ 32 λειτουργοῦσι καθ' ἐκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 1, 2, 33, 32, 202, 203, σταθμεύουσι εἰς ὅλας τὰς Στάσεις καὶ Σταθμούς. Μεταξὺ Κορίνθου — Ἀκράτας, Πατρῶν — Ἀκράτας, Ναυπλίου — Ἀργεῶν — Μύλων καὶ ἀντιστρόφως, κυκλοφοροῦσι καθ' ἐκάστην τοπικαὶ ἀμαξοστοιχίαι σταθμεύουσαι εἰς πάσας τὰς Στάσεις καὶ Σταθμούς. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως).

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Table with columns for routes (ATHENS, PIRAEUS, etc.) and prices. Includes sub-headers for ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ, ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ, ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ.

Τὸ γνωστὸν καφενεῖον ΤῶΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ κείμενον ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως, μετονομάσθη ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ Ἡ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. Ἰδιοκτήτης Γεώργιος Βουτζινᾶς ἐκ Λεβαθῶς.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΤΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ ΑΠΟ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

*Αξία Σιδηροδρόμου ητοι:		Μετοχικόν Κεφάλαιον..... Δρ. 5,000,000 —
Υπόλοιπον πρώτης αγοράς... Δρ. 2,881,534,57		*Αποθεμ. Κεφάλ. (προηγ. κρατήσ.) Δρ. 126,760.07
Οικοδομ. καί έργα διάφορα... » 943,077,74		όμ. όμ. (ληξιάσης εξαμ.) » 3,000.—
Γραμμή..... » 332,315.89	} Δρ. 4,977,740 90	Τόκοι αποθεμ. μήπω διατεθέντος » 4,446.—
*Ατμομηχαναί..... » 440,000 —		Κρατήσεις πρὸς ἀντικατάστασιν κινήτου ὕλικου:
*Αμαξίαι..... » 263,000.—		Υπόλοιπον προηγ. κρατήσεων... Δρ. 22,064 75
*Εργαλεία..... » 147,842,70		Ληξιάσης εξαμηνίας..... » 30,000.—
*Ιπποσιδηρόδρομος Πειραιῶς..... » 147,664 05		Μερίσματα παρελθουσῶν εξαμ. μήπω ζητηθέντα... » 5,828 70
Υλικά δι' ἐπισκευὰς (Ατμομηχ. Αμαξ. καί Γραμμῆς) » 135,684 95		Κέρδος πρὸς διανομὴν..... » 330,000 50
Υλικά διάφορα (Γαϊάνθρακες, ἔλαιον, στυπίον κλπ.) » 43,686 45		» εἰς νέον..... » 64 67
Παλαιὸν ὕλικόν (ἀξία σιδηρῶν ῥάβδων κλπ.)..... » 8,807 35		
*Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως..... » 6,454 43		
Χρεώγραφα (Τροπή ἀποθεματικῶν)..... » 84,949 48		
*Ἐκκρεμείς λογαριασμοί..... » 29,432 65		
Υπηρεσία λεωφορείων (ὑπόλοιπον ἀξίας)..... » 11,020 75		
Κατάργησις δίκης (τὰ μένοντα πρὸς ἀπόσβεσιν)..... » 33,800 —		
Βιομηχανικὴ τράπεζα (λογαριασμοὶ τρεχοῦμενοι)..... » 35,658 95		
Ταμίαιον..... » 33,974 13		
Δρ. 5,518,864 19		Δρ. 5,518,864 19

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

*Ἐξόδα ἐκμεταλλεύσεως ητοι:		*Ἐπιβάται..... Δρ. 438,309 98
Διαχειρίσεως..... Δρ. 71,942,39		*Αποσκευαί..... » 2,784 06
Δαπάναι προσωπικ. ἐργαστ. καί γραμμῆς » 34,976,50	} Δρ. 131,478 74	Κλάδος Φαλήρου (εἰσπράξεις)..... » 134,364 66
*Ἐξόδα Φαλήρου..... » 24,559,85		*Ἐνοίκιον Φαλήρου..... » 12,500 —
*Ἐξόδα δικαστικά..... » 5,014 90		*Ἐκμετάλλευσις Ἰπποσιδηροδρόμου..... » 5,876 45
Κατανάλωσις γαϊάνθρακων κ. λ. π..... » 49,255 95		Εἰσπράξεις ἐνοικίων (2 καφεναίων)..... » 4,366 —
Υλικά πρὸς συντήρησιν Ἀτμαμ. Αμαξ. Γραμμῆς..... » 35,295 45		Μεταφορὰ ἐμπορευμάτων..... » 884 57
Κράτησις ἀποθεματικῶν..... » 3,000 —		Παλαιὸν ὕλικόν..... » 254 30
όμ. τόκου ἀποθεματικῶν μήπω διατεθέντος..... » 4,446 —		*Ἐκ τῆς κρατήσεως ἐκτάκτου ἀποθεματικῶν..... » 20,000 —
όμ. πρὸς ἀντικατάστασιν κινήτου ὕλικου..... » 30,000 —		Κράτησις παλαιῶ ὑπολοίπου..... » 756 70
*Απόσβεσις Ἰπποσιδηροδρόμου Πειραιῶς..... » 4,677 60		
όμ. δίκης Παναγιωτοπούλου..... » 5,000 —		
όμ. ἐξόδων ἐγκαταστάσεως κτλ..... » 4,349 94		
*Ἐπισκευαί οἰκοδομῶν κτλ. (ἀναλογία ἐξαμηνίας)..... » 20,484 95		
Τόκοι τρεχοῦμενοι..... » 3,319 80		
Κέρδος πρὸς διανομὴν..... » 330,000 —		
όμ. εἰς νέον..... » 64 67		
Δρ. 620,084 67		Δρ. 620,084 67

ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ

Δρ. 330,000

Μέρισμα ἐπὶ Μετοχῶν 25,000 πρὸς Δρ. 12..... Δρ. 300,000.—
Φόρος Δημοσίου πρὸς 5%..... » 45,000.—
Χαρτόσημον ἐφ' ἐκάστου μερίσματος πρὸς 2%..... » 6,000.—
Ποσοστὸν Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς 2% κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Καταστατικοῦ..... » 6,000.—
» Ὑπαλλήλων πρὸς 1%..... » 3,000.—
330,000.—

Τὸ μέρισμα πληρώνεται ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου παρὰ τῷ κεντρικῷ γραφεῖῳ τῆς Ἐταιρίας ἐν τῷ σταθμῷ Ἀθηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆν 1 Ἰανουαρίου 1889.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου
Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ Λογιστὴς
Π. Γ. ΔΑΔΛΑΠΟΡΤΑΣ